

B U D A P E S T A

Duminica 24 Iunie st. v.
6 Iuliu st. n.

Va esî joi'a si duminec'a.

Redactiunea: Strad'a
urborelui verde nr. 12.

Nr. 47.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru România 2 galbeni.

Despre amabilitate.

Dintre însușirile frumose ale femeilor se redica mai pe sus de tôte amabilitatea, care stîrnesc în barbati simțul complacerii și i face adese ori, că sè devina cu totul rapiti. Amabilitatea este o calitate eschisiva a secului frumosu, căci seim cu bine, cumca femeile doresc a fi iubite în mesură cea mai mare, și că bas'a și tînt'a esistinței lor este iubirea nemarginita. Ceea ce e pentru barbatu onórea, aceea este pentru femeia iubirea. Femeia cea mai frumoasa n'are nici o valoare, este o masca fără ânima, déca nu posede farmecul interioru — amabilitatea. Acestu farmecu este netrecatoru și supra-vieza floră frumsetiei formale. Faç'a de o frumsétia rara usioru devine urită, ochii cei mai dragalasi își perdu tarf'a lor, budiele purpurie se palescu și nu mai suridu amoru; de o tineretă vecinica remâne însă acelul farmecu interioru, acea însușire a ânimei, pe care o numim cu dreptu cuvîntu amabilitate.

Sè cercâmu de astădata cum si prin ce se manifestă amabilitatea? Când merita femeia sè se numésca „amabila?”

Omul este asemenea pomului tineru și nobilitatul prin altuire. Puterile fisice î se desvoltă după legile naturii, iér însușirile intelectuale prin crescere buna și îngri-gita. Unde lipsesc crescerea adeverata, cultur'a ânimei, acolo nu dàmu de amabilitate. Femeia selbatica și tieranc'a simplă nu este amabila, cu tôte, că pote sè fia frumosa și iubită de ai sei.

În genere se presupune, că femeia amabila apartîne clasei culte, și astfel o înzestrămu cu niște însușiri noble, cari dau ânimei tineretă vecinica.

Nu începe nici o îndoieala, că amabilitatea se bazează mai multu pe ânima, decât pe darurile spiritului. Seim cu totii, că femeia pre înteleptă, care filosofează și când n'ar trebui, ne recesce cu totul, și în

Jacub chan.

Nicolae Bârsan din Transilvania merge cu trenul din Caracal spre Braila. Când ajunge la gară dela Braila se dă jos. Cu elu în trenu erau și doi necunoscute, cari au remasă împreuna cu elu la Braila. Pe când se aflau pe peronul garei, unul din necunoscute scote din busunară o basmea roșia și în ea erau legate câteva lire, după ce le cercetăza în prezentă tovarășului seu și a lui Bârsan plăcea; după câteva minute apare și apuca pe tovarășul seu, că i-a furat basmauă; tovarășul negă să dă vină pe Bârsan; acesta începe să se vătă să a scote totu ce avea în busunară, că să-i convingă, că este inocent; scote și o punga de pele și le spune că elu nu are în ea de câțiva poli și vr'o cinci galbeni; pungasul spune, că polii lui erau gauriti și cere să-i văda. Bârsan îdă pungă. Necunoscutul, prin o iutiéla mare introduce în punga câtiva gologani în locul aurului să dă pungă, aretându-lui Bârsan, că este inocent și că-i pare reu că lă banuitu. Ie la bataia pe tovarășul seu, că elu i-a furat basmauă, și plăcea cu elu să-l duca la poliția. Bârsan priviă la acesta scena uimitu. Dupa ce se departează pungasii, cauta în punga să văda de ce bani sunt acolo; care i-a fost mirarea, când în locul aurului vede câteva bucăți de arama? Alergă numai decât la poliția, denunția faptul; însă baniii s'au dusu, căci nici urmele pungasilor nu s'au pututu descoperi.

Sciri scurte. Esposițiunea din Alba- Regala s'a închis la 1 iulie, în presintă unui publicu fără micu; în diu'a precedenta s'au publicat premiile acordate; espozițiunea, în totu decursul ei, au fost vizitata de 86,542 însă cari au platit, si de 45,392 cu biletă gratuite. — **Telegrafistul omorit**, despre care s'a scrisu în nrul trecutu al foii noastre, s'a numit Popa. — **Unu lucratoru din Deva** lucrându la Branișca lângă Muresiu, pelerină i-a cadiutu în apa; s'a aplecatu după ea să scote și valurile să nepadira; a lasatu o familie în gele. — **Dl George Sierbanu** a facutu censura advocațială și a deschis cancelaria în opidul Nadlacu, comitatul Cianadu. — **Dl primu-ministru Tisza** n'a venit la Budapesta, precum anunțaramu și noi în nrul trecutu, după alte diuare. — **Unu nou procesu scandalosu** a începutu să se pertracteze în Viena; acesta e îndreptat în contra foii umoristice „Die Bombe“, care terorisă pe unii oameni că va publica despre ei articoli compromisitori, de cumva nu vor plati o suma ore-care. — **La Stiaciu** numerul oșpetilor s'a urcatu la 310. — **Rugină** a facutu paguba mare în holdele de către Aradu ale comitatului Timișoara. — **Tergul din Oradea-mare** a reesită fără slabu, lipsă de bani și mare, nuinai boii au avutu trecere.

Suvenirea mortilor.

Sebastia Mureșianu n. Nicolau, soția binemeritatului nostru barbatu **dl Iacobu Mureșianu**, directoru gimnasialu în pensiune și editoru al „Gazetei Transilvaniei“, a încetat din viață, în estate de 55 ani, la finea l. tr., ier înmormântarea s'a facutu la 1 iulie în Brașov. Repausată, unu modelu de virtute femeiesca, a fost prima membra fundatoră a Reuniunii femeilor române din Brașov, e jelita, afara de betrânlul seu consorte, de fiicele sale: Aurelu actualul redactoru al Gazetei, Elena maritata M. Groza, Iacob, Sebastia și Traianu, de cununii și fratii Constantin Nicolau și Elena G. Ioanu, de noră sa Elisa și de ginelele seu maiori M. Groza, precum și de nepotii și nepoțe. În eternu amintirea ei!

Alesandru Panciovanu Stoicu, juristu, cancellistu la tribunalul regescu din Biserica-Alba, a încetat din viață în mijlocul lunei trecute, în estate de 24 ani.

Ghicitura glumătăia

de Ana Pastila.

Unu omu a avutu în tota averea lui unu lupu, o capra și o varză. Elu avea să trece peste o apa; asiada ar fi trebuitu să trece totu căte unu darabu dincolo. Ar fi trecutu lupul, dar remânea capră cu varză, și mânca varză; ar fi trecutu varză, dar remânea capră cu lupul, și mânca lupul capră; va să dică, cum ar fi trecutu asiadă, ar fi fost reu.

Asiada dă intrebarea e, că cum a trecutu omul cu animale apă, că nici să remâna dincocă de apa lupul cu capră la alalta, nici dincolo de apa să se întâlnăscă, dar nici capră cu varză la olalta?

Terminul de deslegare e 18 iuliu. Cá totu-deuna, si de astă-data se va sorti o carte.

Deslegarea problemei de stiaci din nr. 41:

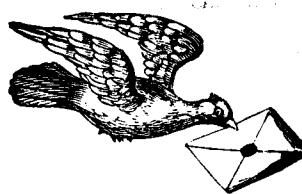
Albu. Negră.

1. Td4—d3	Fc2—d3
2. Fgh—c3	Rn.e1—c3
3. Cc6—d4 +	Rc5—d4 : — b4
4. Rn.c7—b6—e7 matt.	

Bine au deslegat-o domnii: Ioanu Popu, Mihai Crisianu și Nicolae Popescu.

Premiul l'a câștigat dl Mihai Crisianu în Dorna-Campeni.

Post'a Redacțiunii.

Dnei M. P. n. C. în Iasi.
Ve multiamumu pentru placuța suprindă ce ni-ati facutu.

Abonantei vechie. Se potu. Ceremu numele, de si îl cam scim.

Dl D. D. in Cernauti. Numai puțina pacientă mai ceremu! Doinele s'au publicatu deja în „Siedetore“. Cauza întârziarii este si aceea, că articolul fiindu scrisu cu o ortografie cu totul opusa celeia adoptate de noi, trebuie să se decopieze.

Iasi. Multiamumu. Acusi vom usă de permisiunea acordata cu atâta complexanță.

Dnei A. M. in B. Acusi vom începe să publicăm unu nou romanu.

Semestrul primu se va încheia cu nr. 48. Rugămu de timpuriu pe amicii întreprinderii noastre, să binevoiesca a ni dă sprințul și în viitoru. Cá organu socialu și beletristicu, făța nostra va tinde si de acumă înainte a umplé acestu golu în diuaristică nostra; avem o multime de corespondinti, rubricele noastre de sciri informăza pe cetitori despre totu ce se petrece în tiéra si în străinătate; partea beletristica ofere o lectura amusanta și instructiva; ilustrațiunile noastre se totu înmultiesc, căci — de si n'am promis — în timpul din urma de multe ori si în nrul de joi amu publicat; suplementele de joi asemene s'au sporit, căci în semestrul ce inspira amu datu de 5 ori. Atârna numai dela sprințul publicului, că în viitoru fia-care numeru să contină căte o colă întrăga. **Colectantii** vor capăta după 4 exemplare, unul, al 5-le, gratis. Pretiurile se vedu în fruntea foii.

Proprietar, redactoru respundătoru și editoru: OSIFU VULCANU.

Cu tipariu lui Alesandru Kocsy in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.